

Om end saadan Sikkerhed til Dels er af en præfais Natur, lader det sig dog ikke nægte, at den ved Siden af Pantfætternes personlige Garanti kan have en ikke ringe Betydning, og næppe turde det være heldigt at trænge Udviklingen for stærkt eller ensidigt hen i den Retning, hvori Forholdene i Sverige vistnok have udviklet sig i de senere Aar ved Dannelsen af Rederi-Aktieselskaber. Men i ethvert Fald synes der for Danmarks — og Norges — Vedkommende ikke at være Grund til at tillægge hine almindeligere Indvendinger nogen afgørende Betydning, da her, som alt bemærket, allerede kendes og habes Underpanteret i Skibe, og da Indførelsen af det saakaldte Publicitetssystem for Stiftelsen af Ejendomsret og Panteret i Skibe her saameget lettere maa kunne vinde Indgang, som det naturligt kan slutte sig til vort Publicitetssystem for Erhvervelse af Rettigheder over faste Ejendomme og til vort Registrerings-Institut. — At de foreslaaede nye Bestemmelser om Stiftelsen af viljesbestemt Underpanteret i Skibe ikke faa nogen Anvendelse med Hensyn til Stiftelsen af de lovbestedte Søpanterrettigheder, forstaar sig vel af sig selv; for Fuldstændighedens Skyld er dette dog udtrykkelig udtalt i det andet Stykke af § 3.

Nedens der i det tidligere særlig danske Sølvsudkast (af 1882) i en Række af Paragraffer (4—24) gaves en Del nærmere Bestemmelser om Skibsregistreringens Indretning og om Adkomst- og Hestelsesbrevs Registrering m. v., har man anset det for rettest at henvide alle disse Regler til den særlige Lov om Skibes Registrering m. m., som forudsættes at udkomme samtidig med Sølven. I denne særlige Lov maa de nærmere Bestemmelser gives, og kun der kunne de gives i deres Fuldstændighed; der vilde da ikke vindes noget ved i Sølven at forsøge paa at optage det formentlig væsentlige Hovedindhold af Bestemmelserne og dertil knytte en Henvisning til Registreringsloven. I denne vil der iøvrigt ogsaa blive Plads for nærmere Regler om Anmeldelse til Skibsregistret af Udlæg, Arrest, Konturserklæringer m. m. for Skibs Vedkommende for at de nævnte Handlinger kunne faa fuld Gyldighed. Det skal dog her endnu erindres, at det er Mening — ligesom efter det danske Udcast af 1882 — at alle Registreringer af de registreringspligtige Skibe vedrørende Retshold, uden Hensyn til hvor Skib og Rederi befinder sig, skulle ske paa det almindelige Registrerings-Bureau i Kjøbenhavn, om end Genpart af Tilforslerne i Bureauets Registre bliver at indføre i de Registre, der føres paa vedkommende stedlige Registreringskontor, og

om end Anmeldelser om hvad der skal registreres kunne gøres til dette, i hvilken Henseende bemærkes, at Landet tænkes delt i et nærmere bestemt Antal Registrerings-Distrikter. Der vil herved opnaas, at hvad der angaar hvert enkelt Skib findes indført i Protokollerne paa samme Sted, saa at man med Sikkerhed kan henvende sig der for at faa alle fornødne Oplysninger, uden Hensyn til at Skib og Rederi maatte være flyttede fra og til forskellige Steder i Landet.

§ 4 gives Reglerne for Skibets Hjemsted og overensstemmende med Grundsaetningen i Loven af 1867 § 5 overlades det til Rederen at bestemme, hvilken Havn der skal anses som Skibets Hjemsted, for saa vidt Skibet registreres. Ved Anmeldelsen af Skibet til Registrering bliver Skibets Hjemsted altsaa at opgive, og idet Hjemstedet derefter indføres i Registret og Forandring af Hjemsted ligeledes bliver at anmelden samt indregistrere, vil der ikke blot altid paa Skibsregistrerings-Bureauet kunne faas Oplysning om et registreret Skibs Hjemsted, men da dette fremdeles skal angives i Nationalitets- og Registreringscertifikatet, som altid skal have ombord, vil der være en let Adgang til at faa Kundskab om et registreret Skibs Hjemsted for dem, for hvem saadant er af Interesse — noget, hvorom der navnlig kan blive Spørgsmaal i Søgsmaalstilfælde, jfr. Forslagets § 10, 2det Stykke, og med Hensyn til Skipperens Myndighed til at indgaa Retshandler, der forpligte Rederen, jfr. Forslagets § 48, 2det Stykke. Det bemærkes herved, at ihvorvel Rederiet vistnok i Reglen vil vælge et Sted til Hjemsted, hvor Rederiet — eller den bestyrende Reder — selv har Hjemsted eller driver Forretningen, er dette dog ikke nødvendigt; der er intet til Hinder for, at et Rederi eller Aktieselskab, som ejer flere Skibe, der gaa i Fart fra forskellige Havne, kan lade en Havn registrere som Hjemsted for nogle og en anden Havn som Hjemsted for andre Skibe. — Naar et Skib ikke registreres, hvad enten dette er begrundet i Forsømmelighed eller deri, at Skibet ikke er registreringspligtigt, er det derimod nødvendigt i Loven at give Regel for, hvor Skibet skal anses hjemmehørende, efterstom man her ikke kan henvide til et af Rederiet gjort og indregistreret Valg; den naturlige Regel maa da formentlig blive den, som findes i Forslagets § 4, at Skibets Hjemsted i saadant Tilfælde er den Havn, hvor Rederen, eller den bestyrende Reder, boer eller som er nærmest ved hans Bopæl, hvis denne ikke er Havnestaden.